

SADRŽAJ

1.UVOD

Sama reč "osiguranje" na raznim jezicima pored svog,privrednog,pravnog ili tehničkog značenja ima i šire,opšte značenje koje već i po svom etimološkom smislu označava pojam sigurnosti,poverenja u nešto,zaštitu,obezbeđenje.Ovo opšte značenje u stvari sasvim dobro označava svrhu osiguranja,koje se zapravo i sastoji u pružanju neke sigurnosti.Čoveku su oduvek pretile razne opasnosti koje su ugrožavale njegov opstanak,preteći da unište ili povrede njegov život,zdravlje ili imovinu.Razne oblike zaštite,koje je čovek pronalazio morali su stalno da se usavršavaju, jer su nastajale i nove opasnosti.Sigurno je da pojedinac sopstvenim snagama nije bio u stanju da obezbedi ovu zaštitu.Otuda se vrlo rano javila ideja o organizovanju zaštite putem zajednice u kojoj će pojedinac olakšati svoj položaj time što će rizik podeliti na više lica koja će zajednički snositi njegove posledice.Tako je došlo do pojave osigurača i delatnosti osiguranja.

2.IZVORI PRAVA OSIGURANJA

2.1.Vrste izvora prava osiguranja

Sve pravne norme koje se odnose na osiguranje,koje dakle čine pravo osiguranja,mogu se podeliti,najšire na dve grupe:

Norme koje regulišu pravni položaj,status osiguravajućih organizacija,podrazumevajući tu i odnos države prema osiguravajućim organizacijama u odnosu na poslovanje i kontrolu osiguranja.

Norme koje regulišu obligaciono pravne odnose koji se osiguranjem zasnivaju ,bilo da se zasnivaju ugovorom ili ostaju na osnovu zakona.

Prve su po svojoj prirodi upravne-pravne norme,a druge imovinsko-pravne.Osnovni izvor statusnih ili organizacionih normi prava osiguranja jeste zakon-u najširem smislu tj.uključujući i sve ostale propise državnih organa bez obzira na njihovu zakonsku snagu:

Uredbe,

Odluke,

Pravilnici itd.

Statuti i drugi opšti pravni akti privrednih organizacija,koje one donose u skladu sa Ustavom i zakonom i kojima uređuju,statusna pitanja relevantna su kao izvor prava samo za unutrašnje odnose u osiguravajućim organizacijama,ipak oni mogu rešavati i neka pitanja koja se tiču trećih lica.U izvore obligacionih prava osiguranja tradicionalno dolaze pored zakona još i :

Ugovor,

Opšti uslovi osiguranja,

Uzanse,

Običaj i običajno pravo,

Opšta pravila građanskog i privrednog prava, i

Sudska praksa i pravna nauka kao interpretativne.

3.IZVORI PRAVA STATUSNOG KARAKTERA

Dinamičan razvoj našeg pravnog sistema karakterističan za sve oblasti privrede u posleratnom period,svojstven je i za uređenje pravnog položaja naših osiguravajućih organizacija.Ta oblast je regulisana brojnim zakonskim propisima.Osnovni zakonski izvori,sa svoje strane,redovno su praćeni drugim podzakonskim aktima kojima su upotpunjavani.Karakteristično je i za novije vreme stvaranje tzv. Autonomnog prava osiguravajućih organizacija,to jest,uređivanje čitavog niza značajnih pitanja poslovanja i upravljanje sredstvima osiguranja putem opštih akata samih osiguravajućih organizacija.Sve izvore prava,koji se odnose na organizaciju,sistema osiguranja imovine i lica kod nas bismo mogli podeliti na dve grupe na:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com